

Pamětní kniha
obce
Bezděkova.

Nářízením okresní správy politické v Chrudimi, potřímo
zemské správy politické, povídalo obecní zástupitelstvo obce
Bzencíkova, pamětní knihu, olo které bude uvoleny kromikář
františek filím, hostinský v Bzencíkově, naznamenával
však všechny důležitosti v obci se vyskytující, aby
potomstvo po strašném čase, mohlo se apon myšlenkově
vrátit k svým předkům a poznati jejich život, jejich
dílo a jejich utrpení.

Nářízení to vyslo v roce 1923 a protože kromikář
chtěje uvést i potomstvu na paměť i jiné důležité věci
které osudem mohl jen od starších pamětníku a jistiti.
bude ve všech kapitolách této pamětní knihy, začínat
vždy tam, pokud paměť dnesních nejstarších pamětníku
sáhá, světová válka bude popsaná jako nejdůležitější událost
a nejdůležitější utrpení pro národ český, kterou kromikář
nemohl jen ně přežít ale také prožít. Prvním pak jeho
jest, by situaci těchto kápriskus, účelu vzpomínání
těch, kdož války té se zúčastnili museli a již těž
přežili neboť jakž koli byla krvňá, měla přinést
národu slovanskému osvobození. Osvobození toho
shutěně přinesla a ne neméně koruny české, čáši
to rakousko-uherska, utvořena republika česko-
slovenska, jejíž prvním prezidentem jest

Tomas Jeryk Masaryk, bývalý profesor.

Přání nás všech republikánů jest, aby
ukopány byly všecky poměry v zemi a na-
rodě nášem, aby nekdy potomstvo naše uví-
dající činnost všech v popředí republiky stoji-
cích činitelů, mohlo s láskou a vděčností
zpomínati na svoje předky.

✓ Benátkové, v říjnu 1923

Kromkař

Kapitola I.

Obec Benátekova a jeho správa:

Jest ve stolci 19. správce ve stolci 20. v roce 1923 patřil Benátekova pod správu obce Bojanova, kam patřily i osady Německé Lhotice, Samárov, Petrkov, Nové Mlyny, Hůrka Benátekova, Horčec, mlýn Poučík a Šestlísce. Jíž ve stolci 19. oddělily se od Bojanova osady Něm. Lhotice, Samárov, Petrkov a Nové Mlyny a staly se obci samostatnou.

V roce 1923 vodstálil se i Benátekova s Horčcem a mlýnem Poučík od Bojanova, když starostem byl Fr. Pilim, hostinský v Benátekove. Prvním starostem obce Benátekova byl rolník Jos. Sedláček č. 10 a nájemník Fraust. Pilim a Antonín Hájek, mlýnař a Pastrl. Poslední členové výkupitelstva byli: Josef Černák, Antonín Horáček rolník, františek Šterba rolník, františek Pluhář domk. všickni z Benátekova, Antonín Pečina rolník a Josef Štokan rolník z Horčce.

Obec Benátekova čítá v roce 1923 domovních čísel 22.

^{so 110} obyvateli. Na uvedených domovních číslech hospodařili nasledující občané: v čísle pop. 1. Jarosl. Pulpán, v čp. 2. Jos. Dvořák, na statku čp. 3. Anton. Horáček, na statku čp. 4. rodova Emilia Horáková, na chalupě čp. 5. františek Šterba, na domku čp. 6. františek Pluhář, na statku čp. 7. františek Troják, na chalupě čp. 8. Štěpán Kravík, na chalupě čp. 9. rodova Katerina Kosinová, na statku čp. 10. Josef Sedláček, na chalupě čp. 11. Josef Nečerhal, na chalupě čp. 12. Jos. Černák, na domku čp. 13. Václav Minovský, na domku čp. 14. Jos. Nečerhal,

na hospodě čp. 15. František Žilim, na domku čp. 16.
Josef Blažíček, na domku čp. 17. Tomáš Čapousík a Ondřej
Andrusenko, který zde místal jako všechny najatce, čp. 18. byl
domkem obec, na chalupě čp. 19. Jaroslav Faimann, na domku
čp. 20. Jos. Nečcůrák, obuvník, na chalupě čp. 21. Antonín
Horák a na domku čp. 22. Josef Sačílek kolář. Na Hořelci
pak na živnosti čp. 1. František Koblížek, na živnosti čp. 2
Rudolf Čapek, na chalupě čp. 3. Josef Skokan na živnosti čp. 4
Jos. Svoboda, na chalupě čp. 5. Antonín Pečina, na chalupě
čp. 6. Jan Šecký, na chalupě čp. 7. Alois Dostál, na živnosti
čp. 8. František Urban a konec na mlýně čp. 12. Antonín Hájek.

Době otoky (rok 1923) byly stavěny kryty slámové s jídelnami a
síněmi, pak objevily se první tašky a konec v roce 1930
počalo se kryti sklem. K obci Bezděkovu patřily
od nejméně počátky a sice les „Padrťský“ xvaný,
les „Horní obec“ - pozůstky téhož jména a les xvaný
„Stráň“. Les xvaný „Zemličkova stráň“ měl Bezděkovem
a Hořelicemi, který k u konci 17. století patřil Bezděkovu a proto
také nese jméno po sedláku Zemličkovi a čp. 3, nakoupila
osada v roce 1931 za 85 tisíc Kč. od bývalého knížete
Quersperka ze Slatinan. Prostřed osady sv. náves
byla do roku 1906 vysázena stolby lopaty, které poslu-
pej časem byly vykáceny a náves vysázena ovoc. stromy
V roce 1930 byla náves, při částečné melioraci pozemků
a regulaci potoka, Bezděkovem procházejícího upravena,
při návratu aršínu byly 2 rybníky blíz nádrže na vodu
pro případ požáru

V roce 1907 postaven byl nový avon a opraven

kríž na návsi, při čemž založeno bylo posvěcení a sice
vždy druhou neděli říjnovou. Od té doby odbyvalo se posvěcení
v Bojanovskou pouli; tu neděli před sv. Vítěm vlastně po sv.
Vítu.

Domů obecnéh jest jen na male a lo stomek čp. 18.
někdejší susárná a kerna lnu patří obci od nejméně v níz
byollel obecem hajny a stridave chodí obce, kteří elle svoji
príslušností byli do obce upraveny. Pro rok 1921 postavilo
veselého vlastupříslušstvo novou susárnou v oocce, která po
požáru v roce 1916 byla znova upravena.

Kapitola II. Rémesta.

Pro rok 1903 v Bezděkově žilo jen obyvatelství, neboť několik
roků před tím vyhaslo tkalcovství, které bylo prý dlosti
rozšířeno. Mistrů obuvnických však nestávalo neboť ti
pracovali jen pro větší firmy do Herš. městce. Prátele
nín se do Bezděkova v roce 1903 začal provozovatí kolář-
ství fraulísek Felim, který byl současně hostinským
a obchodníkem. Asi v roce 1920 přestal kolářství provo-
zovati a začal jase Jos. Šaftílek - čp. 22. Od roku 1918
když koupil domek čp. 20. Jos. Nečíčerál syn Jos. Ne-
číčerala a čp. 11 začal koprve jako mistr provozovati
obuvnické. Pro rok 1927 koupil domek čp. 1 od Jaroslava
Pulpaře, který koupil závod na Horělci, krejčí Josef
Pilar, začal provozovati krejčovství. Po válce začal
sedlářství Antonín Blaňek - čp. 16 a pak přestěhoval se
do svého domku čp. 25. O konci když roku 1935 koupený
domek čp. 22. přestavěl fraulísek Jiřínský, začal

načal provozovatí říčního a uzenářství. Těšení a neotmici byly stále v obci naší pastoupeni. Konečně slouží poznámenati, že ani cukrářství a porodní babička - Pernáčkové nesetácela. Významných spolků a nebo korporací mimo hasičský sbor v Pernáčkové nestávalo jenž včetně něco podobného ustavovaly berotíkovští v Rožanově, kdy pro vlastní dílnu konečně v roce 1934 vznikla byla domácí pojistovna dobytkářů, kterou se skoro celé desetiletí jednalo.

Kapitola III. silnice (komunikace)

V roce 1900 byl Pernáčkov spojován s okolními obcemi jen vozovými cestami a k Rožanovu přes řeku Chrudimku spojen byl dřevěným mostem. Když pak v roce 1903 když po rušivých schizích, které vedly jako okresní starosta Rud. Hájek ze Leče, spolu s J. Pavlikem podnikatelem z Petříkovic a Čeněkem Horákem starostou z Prosečky, na straně jedné a oběma, frant. Jelínek, J. Nevečíral a J. Linhart na straně druhé, byla postavena silnice z Rožanova přes Pernáčkov do Pradla a střevěný most mezi Rožanovem a Pernáčkovem nahrazen 3 mosty železnými.

V roce 1913 načala obec Pernáčkov, na svůj náklad a za přispění nového subvence stavět silnici z Pernáčkova k Padrlíku a dále pak k Leči, okres sám. Toto roku dospolá silnice jen do prvého okliku „Na krajinách“ uvaného a další díl až po obecí les Padrlský, dokončen až v roce 1917.

Pepře v roce 1921 byla silnice až k Padrlskému mostu dokončena. Po této době byla postavena silnice z Padrl přes Horčice, Proseč a Prosečku a připojena na silnici k Pradlu.

Kapitola IV. Úmrtnost občanů.

Úmrtnost občanů nebyla zrovna nejménší přes tože pokud jde o starších občanů sáhá nebylo nádajích nakažlivých nemoci a nemoci které jsou uvedeny, odesly více předčasně než seslosti věkem. Nemoci ale byly to dobré občan a hospodáři na které krom káře a pustim učetov vzpomíná.

Nestastným pádem spadla na mladšího žila a umírál v roce 1910 dobrý občan a hospodář František Projan a čp. 7.

Po této chorobě umírál v roce 1918 ře. Linhart a čp. 10. též dobrý hospodář a společenský občan.

Po této zákerne nemoci umírál v roce 1919. vlník a čp. 4. Josef Horák, osadní starosta, dobrý hospodář a upřímný občan.

V roce 1934 umírál, když byl vzdělán mimořádní při práci na poli františek Luhar, domkář a čp. 6. člověk přímý a dobrý společník.

Po zákerne nemoci umírál téhož roku, vlník františek Perner a čp. 5 dobrý hospodář a starostlivý otec dětí i ctné rodiny, když nedávno před tím předčerstej na věčnost jeho syn František v stáří 18 let.

V roce 1917 následkem válečných útrap, umírál v nemoci v Praze dobrý a poctivý občan Antonín Kojina vlník a čp. 9. a převezen k odpočinku do Bojanova.

V roce 1929 umírál po zákerne nemoci majitel mlýna v Pádrlích Antonín Hájek, rázovitý a dobrý občan a hospodář.

7. roce 1927 při ukryvání stohu, zasázen byl
bleskem a zemřel jediný syn Josef po zemřelem Josefu
Horákovci z. ēp. 4. ve stáří 34 let, když přejmouti měl
hospodářství.

Mimo toho zemřelo dosleď dobrych občanů, seslosti věku
a dosleď vysokou stáří, a nichž nejposlednější jest v roce
františek Pulpán, dlouholetý obecní hasič

Onečo párne zemřel také spravny vesnický občan, fr.
Čelínek, výmeukář z. ēp. 12. kde strávil většinu svého ži-
vota a jíž takřka zdolánu řivotu převezen byl do Pardubic
kde ještě pochován.

Kapitola V. Nově postavené domy.

Proce 1927 postavil si domek čp. 23. na zeleném místě
františek Urban, z Horálky.

Proce 1930 postavil si též na novém místě domek po
zprůsobu vilek čp. 24. sedlář Antonín Blažek, syn Čeňka
Blažka z. ēp. 16.

Proce 1931 brzo po jara postavil si domek „Na Chrouhlíku“
Josef Zelený, lesař ze Lhoty.

Pětadvacátého roku postavil si domek čp. 26. františek Ham-
na.

Proce 1927 postavil si nový domek, více jako hospodářské
stovemi čp. 27. kolář Josef Sadílek a pak domek čp. 22.
prodal františku Jičínskému který v roce 1935 jej skoro
na základu celý přestavěl.

Proce 1936 dostavěl, na místě kde stávala školola
od hospody, odborný učitel Otto Slavík, stavbu

jeoturopakového plánu po způsobu pensionu pro ležní hosty.

Chlév při tom postavili i učelné koupaliště, když byl
totož projektovaná stavba elektrárny pod sešíhou přehradou,
koupání v řece chudince umožnila. Na nákladě toho rádil
osadní råslupitelstvo o odprostění části potoka scellisíského a k
tomu přiměřený kousek obecného pozemku. Přesto ale, ne osadě
zaručoval právo koupání v tomto koupališti, osadní råslupitelstvo
nepřímo stavbu tu mne umožnilo.

Když po vykácení během všech lesů mniškou upuštěných, skrňala osada Bezděkov za prodané dříví větší kapitál, pomyslelo osadní råslupitelstvo, jak zase na druhé straně by svoji osadu ke prospěchu občanů vylebilo. Tež bylo elektrické vedení položeno do Nasavrk a pak pod silnicí přes Hostomín a Libkov do Křížanovic. Ujednali se tedy råslupitelstva osady Bojanova a Bezděkova, položit
v dvořsku elektrického vedení od Spálenisté do Bojanova
kde poslal se společný transformátor, od kudží proud elektrický se rozvede do obou obcí. Ujednání to lze skutečně prové-
dli až se vyskylla, osudu jen v mizivé menutce i oposice.

To stalo se roku 1927. Pak konečně i oposiční kteří po
nejvíce byli z Bojanova, přistupovali a rádali o připojení.
Do ráčotku platilo se za 1 kW. pro světlo Kč: 3·80 a pro mo-
tor Kč: 2·80, posléze v čase se proud elektriky levnil.

Kapitola VI. Hospoda

Hospoda snad od nezanětí byla v říp. 15. a majitelem se píše jazykem Vášek. Mimo toho, snad z
nějaké nevraživosti byl i v čele 3. zářízení tak rovný

jak svany "šenk" který po čase zase zanikl. Když pak rolník Jos. Pluhář, věp. 5 byl starostem (ještě za Bojanov) zariolil si „podobný řeuk“ opětne a to s konkurencí hostinským ve staré hospodě. Po nějakém čase zmíněný Pluhář koupil starou hospodu od Aloise Janmana, a řeuk ve svém salku zrušil.

Hospodu dal venuem své dceři Anně která se provdala na Antonína Horáka z Prosečky, který za krátko ji prodal Antonínu Pilářovi, který v ní zariolil obchod smíšený. Po nějakém čase když připravil několik občin o majetek, hospodu zase prodal; a sice prodal ji Karlu Urbanovi ze Červíkova. Urban, vyučený obuvník nevohl se dlouho v hospodě uplatnit, prodal ji zase Františku Jilimovi z Hranic a to v roce 1903.

Za minítku stojí i pošta která do roku 1909 byla pro Zedníkov v Šeči. Poštovní zásilky doprovázeny byly do Šeče a Nasavrk přes Bojanov, jednak na rádech a při větrním, na trakáři. Tehdejší „policiák“ bojanovský Ježlická, nosil poštu zase až do Bojanova a vybíral poplatek na stoočím lístku 1 krejcar, spisem 2 krejcary a od balíku až 25 krejcary. Konečně po demontaci, kterou vedl růční pošte, obchodník se stržním až k Řit kabele z Bojanova, byl zřízena poštovní úřad v roce 1909 v Bojanově. Ze Šeče byla zřízena pošta jízdni koníká přes Kovářov na Chrušovlím a posel vol pošty bojanovské chodil ji na příštích do Kovářova. Konečně v roce 1911 byla jízdni pošta přeložena přes Zedníkov-Bojanov ke Křížanovicům a dále k Líšboricům

na Chrudim. Po roce pak 1924 začala jízda sátním postovním autobusem, který po stále využívaném silničním jízdu zrušil, vyrozuměl o tom dříve soukromého autodopravce Františka Rakše a Libomí, který o dopravu této linky zájednal a také ji došel.

Kapitola VII. živelní pohromy.

Ponádají ještě daleko náročnější než všechny živelní pohromy a katastrofy byla světová válka, znamenávající kromě na prvním místě před všechny hrozné události.

Před samým vznětím v roce 1914 kdy károly se lesil ne slabějšími a kdy nejméně se loko kolo nadál, vypukla válka a to nejdříve mezi Rakousko-Uherskem a Srbskem.

Pro jaké malichernosti se tak stalo a nebo kde to nejvíce narazil, nebuď kroměkář vypisovat přímo ani sám tak do podrobna to neví a na struhe členové jistě se dočkali a ještě dlečku od vynášených spisovatelů oprávňování se kválečky. Po vypovězení války Srbsku, hned začali činnost válečníků i druhé možnosti, takže během několika týdnů byla skoro celá Evropa ve válečném ohni. Nejdříve všichni vojáci do 38 roku a někteří i starší museli hned nastoupiti službu vojenskou. Při volechode, který byl hromadný odehrávaly se srdečnoucí výjevy, řeny, děti, rodiče a sourozenci propukávali v hrozný nářek tak po smíření nejotřejsí neubranili se pláči až pomoci nebylo. Spousta byli vojáci a lesováni, že válka brzo skončí ale ve skutečnosti bylo tomu jinak,

válka zůstala jíž třetí první rok, zůstala druhý - třetí a
zůstala dále i rok čtvrtý a během té doby byl jíž na
froně jak se říkalo skoro každý muž do 50 let
který jen trochu mohl se pohybovat, a ti kteří zůstali
doma zůstaly vše co se jenom plýtvat jmenovali mohlo
Srbské bojiste rozšířilo se na bojiste ruské, rumunské
italské a francouzské a doma starci, ženy a děti
snapřílim svých sil, pokud jen trochu bylo možné
hospodářství doma udržovali. Ze záčátku to ještě úšlo
byly násoby a každý se snažil že ho přejde až v roce 1946
jíž nastaly časy horsí. Začaly rekvizice ho jest obili
bylo státem vyplatňováno za stanovenou cenu a odráženo
do skladu komisionářských. Co prodalo se na černo, v tom
stoupaly cenné oto zároveň výše, že obili stalo 800 až 1000 Kč.
za 100 kg. Brambory 2-3 sl. kor. máslo 1 kg. 700 Kč. jedno vejce
3 kor. a více. Při rekvizicích chodili s komisí vojáci a prohle-
dávali stavny, neboť když mohli tak schovat a běda
tomu kde něco našli, vše museli a byl ještě přísně
pokusován. Byly načezeny lisinky na mouku, kleba, cukr
na mletí oto mlýna, na tabák a všechno. Mouky
bylo pro jednu osobu $\frac{1}{2}$ kg. bílé $\frac{3}{4}$ kg černé ale opravdu če-
rné ne ani chleba ani nenuhlíjisti $\frac{1}{2}$ kg cukru na sytou
Spatně se vedlo domu, kde nemoh a nebo neměl nače-
si jinoté něco sehnati. Tabák to jest kuríci dostávali
kuráci na 14 dní a to buď 1 tabák nebo 10 cikaret nebo 2
stoutníky. Tabaku bylo namíchano lupem, mech a nebyl
připad vještěně ne násil kuráku i kus hadra o pokrajené
mrkve sítky. Mimo toho kurílo se lupem všeho strulu,

nejvíce ale jehlové klásky, protože v zemi bylo těžko kupem schmati a nebylo nic dřívějšího než byl kurák když houřil cítit až na své resty.

Z měst chodili lidé po vesnicích a kupovali co se jen dalo k životním koupiti a to stálo co koliv a když nestáčely peníze, přes to než jich bylo doslova prodávali, víc a le vyměňovali na potraviny, sýry, řepky, prálko, co je už bylo možné; byly i případy, že žena měla přijít domu správnoum neboť na měskalo několik hladových dětí, solekla ze sebe poslední lepší kus oblečení a nebo prošla a vyměnila ho na chleba, mouku nebo brambory. Po mouky měkali mlynáři vše možné, obuby všechny se rátně nedělaly. Kino hospodářských plodin, byl vyvolastován i slibek hovězí a pepřový koní a voxy. Byly jíž stáno sebrány k úkonům válečným a pro výzvu vojska vlastila strážka nabírala a vyvolastovala co se dalo i kvony byly sbírány na nové kanony (cíela) I bylo mnoho obcí, že když nemohly jinak, kvony než přišla rekviace, schovaly a předstíraly strážku a po válce je nase navěsily. I kvonké beráňkovský musel, nechť je byly rekvirovány a rozbit, na nějaký čas se od mletí nebo na jednu maximu noč, občáni Fr. Filim, hostinský a J. Horák t. e. osadní slavosta, kvonké odmontovali a na hospodou zahopali, při převratu, zase navěsili. A jistliže, když se kvon stratil, babičky plakaly, plakaly pak ještě více když při míru se nase rozlovoril.

Dne 28. října 1918 byl sjednán mír ač o sjednávání míru nebylo národních vědomostí ale na všech frontách toho dne ustal válečný rukojmí jinak také snad ani být nemohl.

neboť nebylo jíz̄ am̄ co rekviroval, nebyly plodiny, nebyl dobytek, nebylo šálstvo, nebyly léky pro raněné a co hlašeního, nebyli jíz̄ am̄ vojáci neboť kdo nebyl schopen byl raněný a nebo nastydlý a omrzlý ležel někde v nemocnici a nad těch nevíce, bylo zajato.

Se světovým mirem nastal i převrat pro národ československý, uvládlo pro Čechy. Kde komu byl dřívě Čech pro posměch, po převratu se kněmu klásil, cizina během války český národ poznala neboť české vojsko bylo na všech frontách a všude kde bylo potřeba nátolání Německa, hrdinsky se uplatnilo a tak po mori utípení nastalo všeobecné veselí. Republika československá za pomocí našich přátele v cizině, byla utvořena, vojáci se na jíz̄ se vrátili a nase karóty se chápaly se svého aby další život uvedl nase do čívalých kolejí.

Už od základního plodin a dobytku, však nepřestalo, takto ne' am̄ ravněných lístku na chleba, mouku a cukr a labák a ne' jeu ne' nepřestalo ale joště a hůřilo a to trvalo do roku 1922

Tolik s krve odvedl Jindříkov ve světové válce daleko vysokou neboť asi ne 100 obyvatel, položily svoje životy za svou vlast tito dobrí občané:

Antonín Košina, rolník a čp. 9. následkem války intrap, zemřel v nemocnici v Praze a převezen do Projanova.

J. U. D. Josef Projáns, bratr Františka Projána a čp. 7. položil život svůj dobrovolně, nemohla jíz̄ dle snáshti příkaz nám Čechům ze strany Německa

stále živé, na bojišti Řeckánském.

Josef Žilim, bratr Františka Žilima a hospodý
čp. 15 který byl mlynářem, padl na bojišti Řeckánském
několik měsíců před první revolucí

František Pulpan, bratr Jaroslav Pulpana a čp.
1. padl na bojišti Řeckém

Benedikt Simon, starák a Pouček na bojišti
Řeckém.

Josef Kobližná, truhlář a Horálek padl na
bojišti

Všechny těchto dobrých občanů a přátel, poctlivých
ve svobodoválece na různých bojištích, bude Bezručov
dluho a dluho vzpomínat i správni, aby země neměla
byla jím lehkou.

Zválky pak šťastně vrátily se osvětu se zdravím
jisté pohřbeným tisíci občanů:

Jos. Sládečk^o, Jos. Nečecířal rc° 11. Jaroslav Sejman
 rc° 19. František Minářík rc° 13. Fr. Žilim a čp. 15. Fr. Pluhář
 rc° 6. bratři Anton a Čeněk Blažkovič rc° 16. František
Slavina c° 26. Jos. Nečecířal c° 14. Jos. Turek c° 12.
František Trojánek c° 7. Josef a Antonín Horákové c° 21. Jos.
Seidlák o 10. Josef Nečecířal x c° 20. Stanislav Neče-
cířal rc° 11. Josef Šacotílek zo 22. Josef Svoboda c° 4
Antonín Pečina c° 5. Jan Šecký rc° 6. Jos. Skokan rc° 3
František Urban rc° 1. Jaroslav Pulpař rc° 1. v Bezručově

Kapitola VIII. Živelní pohromy.

Tzde se znamy s kronikářem členářem s katastrofami které dosud v paměti lidu už kvěly a sice:

V roce 1880 na Nový rok, následkem čestné a lávání sněhu, vystoupila voda ze břehů řeky Chrudimky tak vysoko že nebylo pamětníka podobnou povodně. Velké spoasy ledů a vodů nadělaly obyvatelům poblíž řeky bydlištin velkých škod.

Těhož roku v srpnu opakovala povodeň znovu, jenž přijde daleko větší a hůří, jesto připravila mimo nadávné Mosty, lávky, spoasy dríví x lesů, prken, hospodářského náradí a nábytku plavolo spousta a dle náramku mnoho lidí a dobylka se ulopilo. Od té doby mimo jarních vod meri méně byly i některé také dosti velké a hrozné než obyčejně seprané ledy zastavily lok vodě, která pak daleko široko pole i stavem zaplavila a přirozeně i škody nadělala neméně panické než důležitého.

Ak nase v roce 1908 dne 7. června, po poledniách snesla se nad okolím děsná bouřka s průběžní mračnou, která přihlížala se od jihozápadu, někde až od Tábora a celém tom kraji nadělala hrozných škod do milionů sahajících. Na v osadou hnala se odhora spousta vod a vše co do kosti ji přislo vzala sebou. Sedlčanský potok nad nynějším susmou ovocem, mohl do poledne překročit, kde by chtěl a po katastrofě která am tak dlouho netrvala, mohl jej přejít jen na pomocí žebříku nejméně 1 km. dlouhého i dno potoka, nabyla tě samé šírkę.

Železný most přes „Zátku“ na silnici od Bojanova, odnesla voda jako nejaky drévený vor až po 100 m. daleko. Lidem poblíž vody bydliším nastala velkých škůl, poněvadž voda silou a množstvím, všecky překvapila.

Pro rok 1921-22-23 napadala mniška lesy daleko široko a všechny je poničila.

Teprve v roce 1926 snesla se nad Beráteckovem, ne příliš silná bouřka, při níž zasažen byl bleskem, ukryvajícem dole výšky stoh obilí, jediný syn ře. Horáček - čp. 4, který kromě pozdních ujmouti se měl hospodářství.

Pro rok 1929 v měsíci únoru, když zmrzlina zahájila svou činnost a mraky dostoupily výšce až 40° v mírnách na kopcích a výše položených místech, kolik nedostoupily všecky stromy v zahradačích a v polích pomrzly a staré a silné stromy byly mrazem poschlány až trhliny dostoupily až 3-4 cm šírky. Následkem toho všeckmo obovené stromoví zahynulo. Dřevní stromy byly mrazem poškozeny. Ptačivo a ptáči výalo najde.

Kapitola IX. Požáry.

Požáru jak v paměti lidu uskoro, nebylo zrovna kolik a už i od těch dob prováděli lidskoum spekulací, ovšem proti dnes, v měřítku daleko menším a proto nad nebylo ani tak ohně až nacházet se světlem a ohněm, bylo daleko primárnější a tím k požáru náchylnější.

Pak asi kolem roku 1860 přesný rok nelze uvést ani pamětníka nem, vyhořela hospoda čp. 15. v území spodní, což byl většinou klenutý nástav.

Pak asi v roce 1870 vyhořela Želíkova chalupa čp. 12. stodola a dosti blízko a kryta dřívama, zůstala.

Nato až následující rok 1871 vyhořel statek čp. 5. majitel Josef Čluhar.

V roce 1882 vyhořel domek čp. 20 patřící Čenku Pečnovy, který byl tak nazýván „doharovákem“ to jest z prostředkovatelském kupu a prodeji usedlosti a širokém okolí do rozdálených obcí.

V roce 1898 vyhořely chlévy u statku čp. 3. majitek to Františce Šrámek.

V krátké době nato hořel stoh slámy a obilí František Želíkovi čp. 12.

Konecne pak v roce 1927 hořela oposivem obecí susára v obci.

V roce 1925 vyhořela chalupa na řece patřící aut. Hájkovi mlýnáři v Padektech

A v roce 1934 vyhořela chalupa a stodola Aloise Dostála na Horečkách čp. 7.

Kronikář.

Narodil jsem se r. 1902 ve Vídni, kde otec byl domácímu obuvnickým dílníkem. Počádlo pocházel z Přestavka a matka z Čáslavic a do Vídne odletěla za svého manžela, nášli se r. 1906 do Čech, do Hrochova Týnce. Vystudoval jsem reálné gymnázium v Chrustinu a po maturitě jsem nastoupil na letecké místo v Klašové u Hlinoka. V r. 1922 jsem přišel na stohu v Bojanově. Po čtyřech letech jsem se oženil s Kamiliou Vilimovou, dcera rodiny obchodníka v hornického. Měl jsem pak na svolách ve Ctině, Libkově a Nasavrkách a v r. 1932 jsem se dostal opět na stohu v Bojanově. Před válkou v r. 1938 jsem nastoupil v Chrustinu na dívčí městské školu a teprve v r. 1952 jsem se vrátil opět do Bojanova, kde jsem od 1/9 1953 v editelu rovněž skrátil stoly. Bydlím ve vlastním domku čp. 28 v Horním Bezděkově. Teď, nar. 1926 je závodní leteckov v n.p. ČKD Stalingrad v Praze, je prováděna za Vladimíra Vokálka, kartografa geodetického ústavu v Praze, syn, nar. 1934, studuje na technice na fakultě ekonomického inženýrství obor silniční dopravy; manželka je zaměstnána v domácnosti a peče o vnučku, narzenou v r. 1955.

V Horním Bezděkově dne 21. března 1958.

Otto Slavík.

Předcházející část kroniky zůstala nedokončena.

Zamýšlení jejího zpracování podle oddílu až po určitý rok, od něhož by byla vedena pravidelně, zůstalo neúplné. Časť, jednající o počátečních letech okupace byla již dne 22. května vyšrena.

Při muhylačení odstupu bylo těžké celou měsíce dobu od r. 1938 až do dneška zahájit. Obyvatelé obce prožívali tyto události, strájci a naděje, jako v celé republice. Podraživou láska, zvýšování cen, zatemňování oken, přerušení autobusového spojení s Chrustinou, dodávky plodin a masa, prohlídky provádění nemeckými vojáky, odchod několika občanů na práce do říše, to vše jen částečně ukáže, jenž těžily mysl lidí, ale byly vyvraždovány naděje, že naši následují nemají mít věčného sváří, naději spočívající každé války a převaze sovětské armády a armád západních mocností. To, že naše obec nemila žádoucí větší obec, svědčí o tom, kterou si zachovali naši občané - jinde bylo mnoho lidí více než v minulosti jen na začlenu ustanovacích.

V takových poměrech se český lid a s ním i bezdečkovští dočkali r. 1945 - roku osvobození.

Rok 1945.

Začátkem května 1945 propíval nás národ varuhů doby. 5. v. povstávání Praha proti okupantům, rozhlas volal o pomoc. I u nás vzbíhali lidé ze stavu s radostí, že je po válce, německé národy byly nuceny, být vyvěšovány československé vlajky.

Konec dohoda se v prvních dnech u nás nezaváděl ho vedlo, lidé potoučali rozhlas a jejich mysl byly u bojovnících v Praze i na frontě.

9.5. přijelo víceprůměrné auto s ruskými vojáky. Nedoráželi se dluho, jen oznamovali příchod dalších. 10.5. opraveni přijeli. Obyvatelé jim s radostí podávali občerstvení, oni se však nezdvoňovali a popichali každého přehajícímu křížem. Celý den a noc budly projížděli. - V lehkém duchu se skrývalo v obecních lesech mnoho křížů a 55 oddílů. Lidé ani děti nechodili zbytěně ven. Se všeobecnou se ozývala střelba, nad to byla jen náhoda, že se někomu nic nestalo.

16.5. se obyvatelstvo zúčastnilo oslav svobody v Bojanově. Hala! hala! povídala ve starých řezech s nápravy šedod, způsobených valkou.

Rok 1948.

Tento rok stával se rozhodujícím pro život všech obyvatel republiky, protože vedení ve státě se ujala Komunistická strana československá a s ní byla definitivně nastoupena po boku Sovětského svazu cesta k socialismu a komunismu v naší republice.

V únoru roku minula reakční buržoasie pokus o ztvrdění nového vývoje. Lid však vystoupil jednotně pod vedením KSC do nového zápasu, porazil reakci a otevřel si takcestu k socialismu. Téhle roku byl založen velkoobchod i další principy, prováděna pozemková reforma, zřízeno národní pojistení pro všechny pracující a položeny základy nové jednotné školy. Dne 7. června vzdal u něho výzvu prezident republiky Dr. E. Beneš a 14. června byl zvolen novým prezidentem Klement Gottwald, dozvadnutý předseda vlády, člen KSC.

V letech poništěl převrat vše obyvatel v následujících letech. Sociální moc se nám pronikala jen pomalu. Robitci hospodářství stále žili soukromě, pouze místní obchod byl přeměněn na socialistický, hostince rovněž. Tentokrát byl par v roce 1957 zrušen.

1957.

Nové jméno
obce

Od téhoto roku dostala obec nové jméno:

Horní Bezděkov,

aby byla oddělena od Bezděkova u Stochova týmž. Nedále patří k obci osada Horeček a samota Pádky.

K 1. 1. 1957 čítala obec 30 domů v Bezděkově, 10 na Horečku a v Pádkách.

Vzhled obce

Je na Pecinov domov na Horečku jen v ročném budovu zdejší, tento je dřevěný. Místnost o 4 záloženou jen. Neveselá lemu, je v základním stavu, budova i stodola se neopacují, pouze všechny majitele měly opravovány. Náves pod silnicí k lesi i nad silnicí je vysázena stíny a vrostlami, při silnici od Křivokálky je provedena kanalizace. Dřívatý obecní les je nyní ve statku správě, oba rybníky na návsi budou potřebovat brzy opravy hrázi.

Majetek:

1. 1. 1957 bydliště v obci:

v čís. 1.: Josef Pilar 1896, manžka Pilářová 1897, bývalý muž, nyní vrací se v dovolené, nyní důchodec, manželka v domácnosti; jejich syn Josef Pilar 1927, řidič státních autobusů s manželkou Marií 1931 a dečka zemřela 1954.

v čís. 2.: Alois Desenský 1896, bývalý listonos, nyní důchodec, jeho manželka Emilia, v domácnosti 1902;

jejich syn Karel Desenský 1931, řidič ČSAD s manželkou Boženou 1936 a dečka Boženou 1956.

v čís. 3.: Antonín Horák 1882, bývalý rolník, jeho manželka Františka 1886, v hospodářství;

jejich syn Jiří Horák 1918, rolník, s manželkou Marií 1927 v hospodářství, s dečkou Marií 1952 a synem Jiřím 1955;

Růžena Linhartová 1897, pracuje v hospodářství, je nevlastní sestra Františky Horákové.

čís. 4., patřící panu Kevičárovi je neobydleno.

v čís. 5.: Josef Šerba 1907, rolník s manželkou Antonínou 1916 v hospodářství s dečkou Pavlem 1945 a Ludmilou 1947;

Marie Šerbová 1883, matka hospodyně.

- věs. 6.: František Pluhář 1906, dělník v prachovické cementárně, jeho manželka Marie 1908, v domácnosti, syn František Pluhář 1939, zaměstnanců v Technolenu, n.p. v Bojanově, dcera Marie 1941, pracuje v Technolenu jako dělnice.
- věs. 7.: Božena Trojanová 1890, pracovala v hospodářství, Růžena Trojanová 1888, pracovala rovněž v hospodářství, Jan Chvojka 1919, rolník, jeho manželka Růžena 1922 s dětmi Jaroslavem 1948 a Jiřím 1953.
- věs. 8.: Josef Kroučil 1907, rolník, manželka Marie 1908, v hospodářství, syn Jaroslav Kroučil 1934, zaměstnancem poštý, syn Josef Kroučil, 1934, zedník pracuje v prachovické cementárně.
- věs. 9.: Františka Košíková 1899, v hospodářství, Bedřich Košík 1913, zahradník, Květoslav Košíková 1935, v hospodářství; Josef Košík 1938, studuje zemědělskou školu, Aneška Košíková 1915, dělnice Technolenu. Františka, Bedřich a Aneška jsou sourozenci bývalého hospodáře Josefa Košíka, Josefa a Květoslavy jsou jeho děti.
- věs. 10.: Josef Sedláček 1891, rolník, manželka Antonie Sedláčková 1895, v hospodářství, syn Mikoláš Sedláček ¹⁹²⁵, v hospodářství, František Linhart 1902, v hospodářství, nevlastní bratr Josefa Sedláčka.
- věs. 11.: Antonín Nevečerál 1901, rolník, manželka Emilia Nevečerálová 1914, v hospodářství, děti Jaroslava 1944, Zdeňka 1952 již 1954, Marie 1957; Jan Nevečerál 1899, v hospodářství, bratr Antonína Nevečerála.
- věs. 12.: Josef Turček, 1914, rolník, manželka Anna 1920, v hospodářství, děti Josef 1944, Marta 1946, Marie 1956; Josef Turček 1886, býv. rolník, nyní důchodce, Bohumila Turčková 1889, dívka v hospodářství, nyní důchodkyně.
- věs. 13.: Vilém Minářek, 1913, rolník a zedník;
- věs. 14.: Josef Nevečerál 1897, dělník v dřívějství, Anna Nevečerálová 1900, jeho manželka v domácnosti; syn Bohuslav Nevečerál 1928, stuhlař dřevorubecký a Bojanová; syn Jaroslav Nevečerál 1936, dělník.
- věs. 15.: Františka Vilimová 1874, býv. obchodek a hostinský, nyní důchodce; Josef Vilimová 1909, dělník, Milena Vilimová 1903, dívka důchodkyně, jeho manželka.
- věs. 16.: Josef Blážek 1898, rolník, manželka Antonie 1903, v hospodářství; syn Jiří Blážek 1932, řopák s manželkou Marií 1932, v domácnosti (dívce postrojení Mr.) s dětmi: Jiří 1953, Hana 1957.

v čís. 17.: Ondřej Andrusenko 1891, důchodec, manželka Marie Andrusenkova 1895, v domácnosti; zet jejich Josef Bursov 1923, dělník Technoleh., jeho manželka Věra 1926, v domácnosti a jejich děti: Jan 1946, Ivana 1947, Věra 1957, Josef 1953.

Josef Capousík 1903, dělník s manželkou Jindřiškou Capousíkovou 1904, v domácnosti a dcera Jindřiška 1943.

v čís. 18.: Josef Rulík, 1886, dělník, manželka Anna 1895 v domácnosti.

Jaroslav Pivsek 1917; dělník Technoleh. s manželkou Marií 1920, v domácnosti a dcery Alena 1946 a Hana 1954.

v čís. 19.: Jaroslav Fajman 1904, rolník s manželkou Marií 1912, syn Jaroslavem Fajmanem 1946.

v čís. 20.: Anna Fajmanová 1893, v hospodářství, sestra hospodyně. Josef Nečerál, rolník 1892, manželka Antonie Nečerálová 1898, v hospodářství, dcera Věra Nečerálová 1936, v hospodářství.

v čís. 21.: Bohuslav Horák, 1903, rolník, manželka Ludmila 1909, v hospodářství, syn Vladimír Horák 1936, dělník;

v čís. 22.: František Jičínský 1900, řepník s manželkou Rajenou 1900, v domácnosti, syn František Jičínský 1933, řepník s manželkou Jarolínou Jičínskou 1933, v domácnosti s dětmi Petrem 1955, Vladimírem 1956.

v čís. 23.: František Urban 1897, dělník s manželkou Františkou Urbánkovou 1896, v domácnosti.

syn Ladislav Urban 1925, dělník s manželkou Věrou Urbánkovou 1925, v domácnosti a s dětmi: Marcelou 1957, Ladislavem 1953.

v čís. 24.: Emilie Blažková 1895, v domácnosti, důchodnice, dcera Jaromíra Rudolfová 1926, učitelka.

v čís. 25.: Josef Jelený 1902, řezař důchodec, manželka Anežka 1898, v domácnosti a syn Josef Jelený 1929, řezař.

v čís. 26.: František Slavina, 1919, dělník Technoleh. s manželkou Věrou 1922, v domácnosti, syn Jaroslavem 1957.

František Slavina 1893, důchodec s manželkou Františkou 1894, v domácnosti.

v čís. 27.: Josef Sadílek 1892, řezař s manželkou Annou 1896, v domácnosti, syn Josef Sadílek, dělník 1924 s manželkou Marií 1928 a synem Ladislavem 1956 a Josefem 1957.

- v čís. 28.: Otto Slavík 1902, říd. osmil. v. Holý s manželkou Kamilou
Slavíkovou, v domácnosti 1904, syn Otto Slavík 1934, ženicha.
Vladimir Vokálek 1916, kartograf s manželkou MUDr. Erou
Vokálkovou, žen. Libáňkou s dcera Janou 1955.
- Franšíz Jesík, dělník 1919 s manželkou Marií 1923
v domácnosti a dcera Marie 1950, Janou 1955 a Václavem 1956.
- Miroslav Kůšára, dělník 1929 s manželkou Margitou
Kučerovou 1933 a synem Jiřím Kůšárem 1955.
- v čís. 29.: František Nečesákal, 1907, kontrolor Chemodrogy v Par-
dubicku s manželkou Květoslavou Nečesákalovou 1914 v domá-
nosti
- Eva na Erbanová 1932, nežila.
- v čís. 30.: Josef Bouralek 1882, hvaly truhlář, manželka Božena
1887, v domácnosti
- Bohumila Simrová 1904, dělnice
- v čís. 31.: Karel Miroslav 1925, dělník, Miroslava Ludmila 1931, v do-
mácnosti; nastěhoval u do vlastní novostavby v nížině 1927, dlt. Miroslav 1933
Ondřej Horeček.
- v čís. 1.: Zdeněk Pečka 1925, dělník Technolemu, manž. Marie Pečáčová
1917 v domácnosti s dětmi: Vilém 1933, Zdeňka 1947, Pavel 1956; Ma-
rie Kobližná 1896, matka Marie Pečáčové.
- v čís. 2.: Jaroslav Čapek 1919, rolník, manželka Marie Čapeková 1918,
v hospodářství, Marta Čapeková 1919, sestra Jaroslava Čapka,
v hospodářství.
- v čís. 3.: Bohumil Novák 1911, stahl. dělník, manželka Květoslava No-
váková, v domácnosti 1918 s dětmi: Bohumil 1946, Květoslava 1948, Anna
1957, Pavel 1953; Františka Skočanová 1885, matka Květoslavy Novákové.
- v čís. 4.: Vilém Pejcha 1905, cestář, manželka Kamila Pejchová 1908, dě-
lnice, Josef Pejcha 1934, dělník, syn.
- v čís. 5.: Peeina Antonín 1884, dřívodav, manželka Julie Peeinová 1884,
v domácnosti.
- v čís. 6.: Sečák Petr 1910, dělník, manželka Marie Sečáková 1919, v domá-
nosti, dcera Jaruška 1957;
- Sečáková Katerina 1877, matka Petra Sečáka.
- v čís. 7.: Alois Dostál 1902, rolník, manželka Růžena 1903, v hospo-
dářství, syn František Dostál 1928, dělník a syn Petr Dostál 1933, dě-
lník.
- v čís. 8.: Jaroslav Pölpánek 1886, pedunk, manželka Marie Pölpánová 1893,
syn Zdeněk Pilar 1932, nářeč, dcera Věra Pilarová 1936 v domácnosti,
syn Zdeněk 1955.

v čís. 9.: Blážek František 1905, dělník, manželka Marie 1907, v domovnosti, dcera Marie Trojanová 1931, dělnice s dečkou Anna 1953.

v Padrtech:

v čís. 12.: Antonín Hájek 1903, rolník, manželka Marie Hajsková 1917, v hospodářství.

Počet obyvatel k 1. lednu 1957 celkem 1 Horčice a Padrty 186 obyvatel. Z toho do 14 let 46 (24 chlapců, 22 dívčat), od 14 do 60 let celkem 104 obyvatel (55 mužů a 49 žen), nad 60 let 36 obyvatel (15 mužů, 21 žen).

Národnost. Všechni obyvatelé byli české národnosti.

Přistěhovalí. K přechodu uvnitř obce se přistěhovali do c. 13. k Viliovi Kivancovi manželé František a Aloisie Syrovcové se synem Františkem. Aloisie Syrovcová je sestrou Vily Kivancové.

Vzdělání. Odstěhovali se: z c. 28 František Jeřábek s rodinou do Bojanova, z Horčic z c. 4. Vilém Pejcha s rodinou do Hřimálova Městec.

Migrace. Marie Nevečíčková v c. 11,

Hana Blážková v c. 16,

Hana Jiřánková v c. 22,

Zemědělci: Antonie Nevečíčková, manželka rolníka z c. 20 po dlouhé nemoci, 59r., Josef Burkol, dělník n.p. Technolen, z c. 17 na nadeční chorobu ve stáří 34 let.

Rozhovor zahrad. Josef Šašíkovi, Františku Jiřánkovi a Františku Urbánovi bylo přiděleno z obecního pozemku u řeky po kuse, aby mohli pořídit dosavadní zahrady.

Hospodářský život.

Členové. Loukoumí kolářství provozoval Jan Sadílek v c. 27.

Juniři dělníci. Jistě počátkem roku 1957 bylo provozováno juniřídělostí ve všech hospodářstvích soukromí. Na okrese však postupovala socialistickou vedení rychlejší tempo a Horní Bezděkov zůstal již mezi posledními nezajištěnými obcemi, kde jistě nebylo založeno JZD. Po dlouhých jednáních a přesvědčování od členů ONU i dělníků z n.p. Tva a Chrudimi došlo i u nás dne 1. 1. 1958 k založení JZD. As. na Josefa Piláře a Josefa Nevečíčala z c. 14. Stali se členy všichni zemědělci. Také kolář Sadílek a Pulpánek z Horčic do družstva nevstoupili. Celkova výměra pozemků 85ha a druhové ma 41 členů. Prvý předseda - vedení bylo zvoleno takto: Josef Kroutil, předseda; Jiří Horák, místopředseda; Šterbová Antonie, poradkyně; Fajman Jaroslav, Blážek Josef. Zoočlenitelem je Bedřich Korina,

agronomen Miroslav Ledlák a říčník Josef Trnka.

Hned po zvolení se novým představitelem věnovalo pracovnu, nutným k plnění soukromého hospodaření ve společné hospodaření socialistické. Do konce r. 1957 bylo provedeno něco: založení praxe pro společné postájiny hovězího dobytka: krávy u Hřebíčku, Horačkách, koření a sedláčků, mladý dobytce v Pádlicích, rejšový u Chvojku a Kavčího Údolí (Aut), koní u Tříků, dřívějšíma bude postavena nová za Kroutilovými. - Rostlinná výroba: větší množství kroby ke zelenému pojemu a ponechání záhumenecké. Hospodařsko-technická úprava nebyla do konce r. 1957 zcela hotova.

TZD bude řídit služeb STS z Nasavrk.

Rostlinná výroba: pěstování plodin řídí se očekávaným plánem. Pěstují se: pšenice, řepa, ječmen, oves, brambory, lev. Očekávaný plán byl sestaven jíž vzhledem k technické úpravě pojemu.

Pohled členové TZD vlastní les, stává se dnes stejnou a bude dnužstvem obhospodařován.

Po finanční výrobě byl plán stanoven podle výměry pojemu: krav, mladý kusu, koní, rejšového dobytka, dřívější kusu.

Doprava, spoji. Nejbližší železniční stanice je Vápenný Podol. Od doby, kdy byla zavedena autobusová doprava do Chrudimi se již včas málo obyvatelstva používá, využíti kustáva pouze pro dopravu na kladnutí.

Autobusové spojení s Chrudimem je často a velmi výhodné. Od 4 hod ráno do 8.15 je možno jít do Chrudimi cípukrát, z toho jednou přes Nasavry, odpoledne ov 3.14.13 do 20.15 také cípukrát, z toho jednou přes Nasavry. Z Chrudimi možno jít během dne k nám osmkrát, z toho dvakrát přes Nasavry.

Linie z Nasavrk vede přes Přešťovice a Přešťovice do Žeče. Bývalý pěšiny z těchto obcí k nám zahraniční řeavon, kardinál rádi ji počítá na autobus, než by řek pěšky.

Postovní a telegrafní říčadlo je v Bojanově. Poštovní dovozov zvláště poštovní auto ráno po sedmi a odváží odpoledne po 16 hod.

Dopravní menších kusů zboží obstarává radiální doprava z Chrudimi přes Bojanov do Žeče.

Mazatelnou korzené krovou je i počet motorcyclů a aut, jichž jsou majetkem občanů. V r. 1957 bylo v obci 17 motorcyclů, 4 osobní auta, jeden pásový traktor. Zvláště tento poslední využívá na jaře a na podzim výdatné služby venidělenských půj rovajících mrvy po polích.

V obci je veřejná telefonní stanice v č. 15, která má

lývalé spojení vedou pís Seč, večer a ráno pís Nasavry a v noci pís Hlinsko.

Obchod.

Misto bývalého smíšeného obchodu je v c. 15 prodejna družstva jednoty. Vedoucí prodejny je Věra Pečanova ze Seče. Od září již byla přidělena do jména Marie Linhartová x Bojanova. Družstvo provádí výrobu výrobků pro děti a dospělé uvažovaných na výrobu u Františka Jiřího obchodu ani závodů v obci nebylo. Nakup řádstra, obuv a ostatních potřeb opatrují se obyvatelé v Bojanově, Seči, Chrudimi a v Nasavrkách.

Peněžníctví.

Údvořka státní poštovny v Chrudimi je v Bojanově. Tam byly proplateny zemědělci peníze za dodávky. Je používána též k malařskému úsporu.

Politický a veřejný život.

Správa obce.

V r. 1957 spravoval obec národní výbor, zvoleny ve volbách 23. v. 1957. Předsedou byl Bohuslav Horák (s malým přerušením po r. 1945 a 1957 je v čele obce už r. 1933), tajemníkem František Jiříšek. Členové výbora: František Javorka, Blažej Jurek, Štěpánka Antonie, Urbanova v., Pečáček jedenáctka, Pilai Faenek, Burroni Jurek.

V jarní zemědělské sjezdu a poslání MNV J. Burroni od 1.xi.1957 byl pověřen kontaktem s Františkem Otto Slavkem.

MNV pomáhaly v práci: komise zemědělská: JUDr. Blažej, František Jiříšek a Bohumil Horák, komise soudní: Bohumil Horák, František Jiříšek, Josef Herba.

Obecní rozpočet činil: přijmutý 17400,-, vydání ^{16142,- Kčs} / výběr hospodáření činil 2167,53 Kčs a na dodatečkovém rozpočtu 1420 Kčs.

Během roku navštívila obec 4x její poslance z ONV s. Alba Šotola.

MNV pořádal během roku 2x hovory s občany, na nichž bylo občanstvu informováno o záležitostech obce a její správy. Hovor na téma hovorec by měl výsledkem.

Organizace:

V obci je místní organizace KSC, předsedou je s. Ladislav Urban. Pracovním výborem řídí s. Ludmila Horáková. Je členem DV KSC. Velitelem hasičů je s. Jos. Nečecík a. 20.

Veřejné podniky.

Na MDD uspořádal místní ženský pro děti slavnost. Pod lipami na návsi se sešlo 150 dětí i dospělých. Děti si vyzdobily květiny, koloběžky a koláčky. Přivedl řeč s hudbou do Bojanova ke řece a zpěv. Na návsi se bavily děti různými hrami, výchovni sčítáníci zde podělali písivem, jehož dodáno a vzděláno stavení. V den před zahájením se slavila celá obec až do selmenic. Při slavnosti učinkovala hudba s. Rybářského z Bojanova a následně proběhly vystavačky členy VL.

Výstavba obce.

V c. 16 upravil j. Blašek se svým firmou vnitřek dosavačního stavení. Město komory a velké srovnání přidalo další, tříčí objektovou místnost.

Z akci zvelebení obce byla dosavační kanalizace, která ústila pod zahrádkou Jrs. Blaška prodlouženou na kládenem 3000. Zbylý díl ještě 20 m, aby byla výstavba do sedláčského potoka.

M. c. 1. přistavil Josef Pilai čtvrtý objekt místnosti.

Správa statutárních silnic provedla úpravu silnice z Bojanova k řece. Zabatohu na křižovatce byla rovnána, nový mostek přes potok, vyletající z rybníka, byl rovnostěn. Silnice byla vypracována, uvalcována a asfaltována. Spolu s touto úpravou byla stejným způsobem upravena plocha pod čís. 28. a 15. n podesírají jednoty. Správa silnic provedla tuto úpravu zdarma.

IV. Hmotná úrovní obyvatelstva.

V obci mají rádiový přijímač v kasáni rodiné, televizor má Alois Dostál na Horčicích, který má i v obci i první rádiový přijímač. Pracuje ji v obci ještě a výbor jen obhospodařuje veřejnou prodejnu, jíž používají i určitěm pořádku ostatní domácnosti.

Statní obvodní lečák a zdravotnické středisko je v řece. Tam je též Zubní ambulatorium. Převod do nemocnice v případě potřeby obstarává sanitní služba z Chrudimě sanitními auty. Dětská poradna a Zubní ambulatorium je též v Bojanově. Národnímu pojištění podléhají všichni občané v pracovním pověru i soukromém peněžidle.

Lázeňského léčení a sínec používají obyvatelé prostřednictvím zdrodu v nichž jsou zaučňáni (J. Burron, V. Slavíková).

V současné době se rozhodl nový druh chirurg, jehož výsaz u onemocnělých občanů nezanechává znatelný následků.

Ladislav Urban utrpěl v pláci úraz, jehož následkem bylo mu musela být amputována noha ve stehnu. Sklouzl do šneků, jehož je posuvován cement v prachovici, ale cementská náplň a noha mu byla rozdrcena. Do konice nohy se vrátil s protíkonem a na chůzi nemůže chůzit bez velkého povolení.

Nejstarší ženou je v obci Katalina Šecká z Horčic 1877 a mužem František Vilim, 83 let.

Dech jen pravidelný větrování proti nějovici. Bylo též provedeno ochranu proti tbc a proti dětské obrné. Větrování provádějí jednou zdravotního střediska je řeč, jednou Okresního starosty

národního zdrojů z Chrudimské.

Kulturní pověry.

Smíletá říčka Rolka je v Bojanovce. Rodiné děti proloží podél jíru členy S.R.P.S. Je tu i hřbitovnice, je vše učí a ostatních obcí návštěvují schůze S.R.P.S. a hlas ve věci jejich akcí je výdatně podporuje.

V této oblasti jsou ostatní kulturní a společenské činnosti spolu pracují dospělí i mládež s Bojanovem.

Obyvatelé jsou katolíci, domov rodin je řeckokatolicko-evang.-římsk. Farní kostel katolický a hřbitov jsou v Bojanovce, evangelický kostel je v Hradčicích a hřbitov v Proseči. Bele vyznání nemají mnoho, pocházejí zde ještě méně.

Májodopisné pověry:

Obydli se nevyznačují nejabylym okolním obcím, jen to bývá objekt stavění a hospodářské budovy, tyto pověry si jednotlivci zlepšují podle své možnosti zavádějí do vlastní kresby vody ke použití elektrického čerpacího, samozávěr napájený májí ve větších hospodářstvích. Při obdělávání půdy místní zemědělci modernizují stroje a nářadí, na větší usnadnost hospodářství potřebují, byli jedinou z obcí, která včas a volně plnila státní dodávky.

Staré vesnické slavnosti ani pověry ani kraj ne vymazávají.

Rájové.

Počátek: Celkově byl rok šikuný, jaro te dostavilo počátek. Sledně v plodinu v letečku i na podzim bylo počátku pět živice, na polích nestalo se nic dle - do výrobu vylelo řeš mohu.

Závěr: velký pohrom v Loučku roce nuly.

V letečku se zúčastnili požáruvici i obyvatelstvo zahraniční každý při požáru usadlosti J. Fajmanu v Ledlích, patřící do obce Bojanov.

Závěr.

Odmyslněli si vliv větších událostí na mysl občanstva, mohlo to v roce 1957 po stranu zdravotní, společenské, kulturní, pokud se týče vývojů hospodářství i v délce a životní kromě dětského, rovněž a ostatních pracujících celkem dobré. Po stranice politické mohlo se obec sice socialismu začít v roce 1948.

Oto Glaváč

Spisy

Obecem původu pokud jde o místní obec
Mlýn a Dvořákova původní historie včetně
Husky Petkov, M. Štokre Lomnického
Božetěkova členství ve řídící rady
Pražského Sokola, řídícího ředitelství po
jednání s V. Štokrem a M. Štokrem Lomnickým
a řídícího ředitelství a vlastnosti obce Lomnické
v roce 1924 vedeného se z Božetěkova
a Husky Petkov a Ředitelství a jeho zaměstnancům
obec. Skvěle využit k tomu obec
měl plán pro 100 let a pokud před vedením
Božetěkova kon. 26. prosince 1924
obec Božetěkov do řídící rady byla
zvolena 654 hlas.

I Kapitola

obec Božetěkova a jeho správa.

Oblast' baovery

Domino - 16 ~~year~~ ^{age} smolne - ferns lvs
majestik tree - a tree - hovenia v.
hosta la pravu jasopys belkis smadom
vose khera po perym v. blye zver
pravvane O - drevostvata
nablyo idoposhat za alih jajim
Oblast' km korne galopur byla
et. - - - o sib' gnes svyjka